

ΕΤΟΣ 56ον

20 Ἀπριλίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 16 (2864)

«ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ Ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ...»

Εἶναι ἡ κραυγή τοῦ ὄχλου τὴν ὥρα τῆς θριαμβευτικῆς εἰσόδου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στὰ Ἱεροσόλυμα τὴν παραμονή τοῦ ἔκουσίου Του Πάθους. Στὸ πρόσωπό Του ἐκπληρώθηκαν οἱ προφητεῖες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης κι αὐτὸ εἶναι ἡ πρώτη καὶ μεγάλη ἀπόδειξη γιὰ τὴ θεότητα Του. Πράγματι, ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός, γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ προφήτης Ζαχαρίας ἔγραφε, ἀπευθυνόμενος στὴ Σιών: «νά ἔσῃ ἔρχεται σ' ἔσένα ὁ βασιλιάς σου καθισμένος πάνω σέ γαῖδουράκι» (Ζαχ. 9,9).

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος...

Καί πρώτα εὐλογητός, εὐλογημένος νά εἶναι ὁ Θεός, ὁ Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς δώρισε μέσω τοῦ Χριστοῦ πλοῦσιες τίς εὐλογίες Του, πνευματικές καὶ οὐράνιες (Ἐφ. 1,3). Εὐλογημένος εἶναι καὶ ὁ Θεάνθρωπος Κύριός μας πού ἀπὸ τὴ μέρα πού ἦρθε στὸν κόσμο ὅλο εὐλογίες φέρνει στοὺς ἀνθρώπους (Λουκ. 1,42· 2,28). Στὴν τρίχρονη ἐπίγεια δημόσια δράση Του μίλησε γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ, πού δέν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νά μάθει ὁ κόσμος γιὰ τὸν ἀληθινό Θεό, Ἐπουράνιο Πατέρα, καὶ τὸν Υἱό Του Ἰησοῦ Χριστό (Ἰωάν. 17,3). Ὁ λόγος Του στὴ γῆ ἦταν ἓνα θαῦμα! Καί τὸ θαῦμα πού ἀκολουθοῦσε, πολλῆς φορές, ὁ «λόγος» τοῦ μεγαλείου τῆς ἀγάπης Του πρὸς τὸν ἄνθρωπο! Τρία χρόνια δόθηκε στὴ σπορά. Τώρα βιάζεται νά σταυρωθεῖ, γιὰ νά φανεῖ ἀντίξιος τῆς ἀγάπης! Καί μπαίνει στὰ Ἱεροσόλυμα θριαμβευτικά σάν βασιλιάς.

Εἶναι βασιλιάς ὁ Ἰησοῦς Χριστός:

Στὴν Καινὴ Διαθήκη δέν βρίσκουμε ἓνα χωρίο πού νά λῆει πὼς ὁ Κύριος ὑπέκυψε στοὺς μεσσιανικούς πολιτικούς ἐνθουσιασμούς τοῦ λαοῦ· γνῶριζε καλὰ πὼς αὐτοὶ οἱ ἐνθουσιασμοὶ εἶχαν πολλὰ ἀνθρώπινα στοιχεῖα καὶ ἐγκόσμιες ἐλπίδες! Ἡ θριαμβευτικὴ εἴσοδος τοῦ Θεανθρώπου στὰ Ἱεροσόλυμα εἶναι ἡ μό-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ιβ' 1-18)

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἠγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτρον μύρου νόθου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε τοῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· Διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἠγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλευσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον· «Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου», βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄναριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· «Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου». Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἠγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἠκούσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιημένα τὸ σημεῖον.

νη ἐπίσημη ἐπίδειξη τοῦ Χριστοῦ ὡς βασιλιᾶ - μεσσία, ἡλυρωτῆ καὶ σωτήρα τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν θάνατο. Ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι ἀπ' αὐτὸ τὸν κόσμον (Ίωάν. 18,36). Δέχεται βέβαια τίς ἐπευφημίες τοῦ ὄχλου καὶ ἀκούει τό: «εὐλογημένος αὐτός πού ἔρχεται σταθμένος ἀπὸ τὸν Κύριο! Εὐλογημένος ὁ βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ!»! Ἀλλὰ καὶ ὡς Θεός γνωρίζει πῶς αὐτές οἱ ἐπευφημίες θά συντομεύσουν τὴν ὥρα τοῦ Πάθους! Γι' αὐτό καὶ μιλάει τὴν ὥρα τῆς ἐναρξης τοῦ Πάθους στοὺς Μαθητὲς γιὰ μιά καθαρὰ λειτουργικὴ ἐσχατολογικὴ προοπτικὴ τῆς βασιλείας Του (Λουκ. 22,29 κ.ἐξ.).

Ἡ ἀποστολή τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμον ἦταν ἀλλήλης μορφῆς, ὄχι ἐπίγειο-ου βασιλιᾶ πάντως! Γι' αὐτό καὶ μετὰ τὸ θαῦμα τοῦ χορτασμοῦ τῶν πεντακισχιλίων στήν ἔρημο καὶ ἐνῶ τὸ πλῆθος ἤθελε νά Τόν ἀνακηρύξει βασιλιά, Ἐκεῖνος ἐξαφανίζεται ἀπὸ τὰ μάτια τους (Ίωάν. 6,15). Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ βασιλιάς τῶν καρδιῶν μας καὶ κεῖ θέλει νά στήσει τὴ βασιλεία Του! Γιὰ νά γίνει μετὰ τὸν

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἔξην ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα ἦλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθανίαν, ὅπου ἦτο ὁ Λάζαρος, ὁ ὁποῖος εἶχε πεθάνει καὶ τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν. Ἐκεῖ τοῦ ἔκαναν δεῖπνον καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρετοῦσε, ὁ δὲ Λάζαρος ἦτο μεταξὺ ἐκείνων πού ἦσαν μαζί του στὸ τραπέζι. Ἡ Μαρία τότε ἐπῆρε μίαν λίτραν γνησίου πολυτίμου μύρου νάρδου, ἀλειψε τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὰ ἐσφόγγισε μὲ τὰ μαλλιά της, καὶ τὸ σπῆτι ἐγένετο ἀπὸ τὴν μυρωδιά τοῦ μύρου. Λέγει τότε ἓνας ἀπὸ τοὺς μαθητὰς του, ὁ Ἰούδας, ὁ υἱὸς τοῦ Σίμωνος ὁ Ἰσκαριώτης, ἐκεῖνος πού θὰ τὸν παρέδιδε, “Γιατί δὲν ἐπουλήθηκε αὐτὸ τὸ μύρον γιὰ τριακόσια δηνάρια καὶ δὲν ἐδόθηκε εἰς τοὺς πτωχοὺς;”. Αὐτὸ τὸ εἶπε ὄχι ἀπὸ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς πτωχοὺς, ἀλλὰ διότι ἦτο κλέπτης καὶ εἶχε τὸ ταμεῖον καὶ ἀφαιροῦσε ἐκεῖνα πού ἔβαζαν μέσα. Τότε εἶπε ὁ Ἰησοῦς, “Ἄφρονέ την· διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τὸ ἐφύλαξε· διότι τοὺς πτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντοτε μαζί σας, ἐνῶ ἐγὼ δὲν μὲ ἔχετε πάντοτε”. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔμαθαν ὅτι εἶναι ἐκεῖ, καὶ ἦλθαν ὄχι μόνον διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἴδουν τὸν Λάζαρον, τὸν ὁποῖον ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. Οἱ ἀρχιερεῖς τότε ἀπεφάσισαν νὰ θανατώσουν καὶ τὸν Λάζαρον, διότι ἐξ αἰτίας του πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἐφευγαν καὶ ἐπίστευαν εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν πολὺς κόσμος πού εἶχε ἔλθει εἰς τὴν ἑορτήν, ὅταν ἄκουσαν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπῆραν κλάδους ἀπὸ φοίνικας καὶ ἐβγῆκαν πρὸς προὔπαντισίν του καὶ ἐκραζαν, “Ὡσαννά, εὐλογημένος νὰ εἶναι ἐκεῖνος πού ἔρχεται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ”. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐρῆκε ἓνα μικρὸν ὄνον, καὶ ἐκάθησε ἐπάνω του, καθὼς εἶναι γραμμένον, Μὴ φοβᾶσαι, θυγατέρα Σιών, νὰ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθισμένος εἰς ἓνα πουλᾶρι ὄνου. Τὰ λόγια αὐτὰ δὲν τὰ κατάλαβαν τότε οἱ μαθηταὶ του, ἀλλ’ ὅταν ἐδοξάσθηκε ὁ Ἰησοῦς, τότε θυμήθηκαν ὅτι αὐτὰ ἦσαν γραμμένα γι’ αὐτόν καὶ ὅτι τοῦ τὰ ἔκαναν. Ὁ δὲ κόσμος πού ἦτο μαζί του ἔδινε μαρτυρίαν ὅτι ἐφώνησε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τὸ μνήμα καὶ τὸν ἀνέστησε ἐκ τῶν νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ τὸν ὑποδέχθηκε ὁ κόσμος διότι ἄκουσαν ὅτι ἔκανε αὐτὸ τὸ θαῦμα.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλιη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασή Του ὁ ἄνθρωπος «βασιλείας» στὴν Ἐπουράνια εὐλογημένη βασιλεία Του, συγκληρονόμος μαζί Του στὸν Παράδεισο τοῦ Θεοῦ!

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἡ ὀλοκλήρωση τῆς ιστορίας

“Ὅτι εἶχε νὰ πεῖ ὁ Θεὸς στὸν ἄνθρωπο καὶ ὅτι εἶχε νὰ κάνει ὁ Θεὸς γιὰ τὸν ἄνθρωπο, τὸ εἶπε καὶ τὸ ἔκανε «ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Β΄ Κορ. 4,6)! Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι τὸ τέλος τῆς ιστορίας. Μπαίνοντας θριαμβευτικὰ ὡς Θεὸς στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ὀδεύοντας ἐπευφημούμενος πρὸς τὸ Πάθος, ἐκεῖ στὸν Κρανίου Τόπο καὶ μετὰ στὸ καινὸ μνημεῖο, μὲ τὸν μέγα λίθο, θὰ σφραγίσει τὸ παρελθόν τῆς πτώσης καὶ ὁ ἴδιος μὲ τὴν Ἀνάστασή Του θὰ γίνῃ ὁ νέος Ἀδάμ, ὄχι πιά

20 Ἀπριλίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

«Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», Θεοδώρου ὀσίου τοῦ Τρι-
κινᾶ, Ζακχαίου ἀποστόλου, Ἀθανασίου ὀσίου κίτορος τῆς ἰ. μ. τοῦ Μεγ. Μετεώρου († 1310).

Ἦχος: — – Ἐωθινόν: — – Ἀπόστολος: Φίλιπ. δ' 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιβ' 1-18.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Ἀπριλίου, Τοῦ Ἁγίου Πάσχα.

Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 1-17.

τῆς ἱστορίας ἀλλῆ τῆς Ἐκκλησίας! Τῆς ἐπίγειας καί οὐράνιας βασιλείας Του!

Σ' αὐτή τὴν ἐπίγεια βασιλεία, πού θριαμβευτικά ὅπως ὁ Κύριός της ὁδεύει
πρὸς τὴν ἐπουράνια - μέλλουσα, εἴμαστε μοπλιασμένοι μὲ τὸ ἱερό Βάπτισμα
ὄλοι μας. Καί εἶθε κάθε φορά πού κοινωνοῦμε, ἐξομολογημένοι ἀσφαλῶς, νά
ὑποδεχόμαστε μὲ ταπείνωση, ἀγάπη, πίστη, φόβο κι ἐλπίδα στήν ὑπαρξή μας
τόν Θριαμβευτὴ Σωτήρα μας. Ἀμήν.

† Α. Χ.

Ἡ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΜΕΤΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

Ἡ ἰδιαιτερότητα τοῦ Ἑγκολπίου αὐτοῦ, ἀπὸ τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Δια-
κονίας, ἔγκειται στήν ἐπιτυχημένη ἐρμηνεία τῶν ἱερῶν ὑμολογιῶν κειμένων, πού
ἐτοίμασε ὁ μακαριστός ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος. Ἡ 10ῃ ἤδη ἐκδοσι
μαρτυρεῖ τὴν ὑποδοχὴ πού τοῦ ἐπιφυλάσσουν οἱ πιστοί. Πολλαπλῶς ὠφέλιμη καί
κατατοπιστικὴ εἶναι ἡ ἐκτενὴς εἰσαγωγὴ τοῦ μεταφραστοῦ.

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐκπομπὴ «**Ἀὔριο εἶναι Κυριακή**»,
Ἀνάλυση τῆς Κυριακῆς προσευχῆς, μὲ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο
Βελεστίνου κ. Δαμασκηνό. Κάθε Σάββατο στίς 22:00.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Ἑσπερινοῦ, σὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κά-
θε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικὸ
Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκλησις τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ
ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς
Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm